

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1177/05
02.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије, Миланком Алкалај, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби "АА", против решења Народне банке Југославије Београд, Уп/І бр. 293/02-05 од 21.1.2003. године, у предмету инспекцијске мере, у нејавној седници већа одржаној дана 2.11.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, ставом првим диспозитива наложено је "АА" да: ради отклањања незаконитости и неправилности утврђених у току поступка контроле изврши следеће: 1) да саставља дневни извештај о обављеним мењачким пословима на прописаном обрасцу "Дневни извештај" и исти извештај сваког дана доставља Народној банци Југославије; 2) да на мењачком месту у каси држи искључиво готовину у динарима која је намењена за мењачко пословање, у року од три радна дана од дана достављања решења. Тачком 2. става 1. диспозитива одређено је да уплати укупно 150.000,00 динара по основу неправилности утврђених контролом: 1) не држања на мењачком месту у каси искључиво готовине у динарима, која је намењена за мењачко пословање – 120.000,00 динара и 2) не састављања дневних извештаја о обављеним мењачким пословима на прописаном обрасцу "Дневни извештај" и не достављање истих сваког дана Народној банци Југославије 30.000,00 динара на жиро рачун Народне банке Југославије, у року од два радна дана од дана пријема решења са констатацијом да је ово решење коначно у управном поступку.

У поднетој тужби тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због битних повреда одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, указујући да оспорено решење не садржи образложење због чега се не може испитати његова законитост. Наводи да управни орган није потпуно оценио чињенично стање и доказе на које је мењач указивао, а који се односе првенствено на утврђени вишак у каси у износу од 39.203,85 динара и у прилог овој тврдњи наводи да је власник две мењачнице и то "АА", па је приликом извршене контроле пословања дана 12.12.2002. године у "АА" записнички констатован вишак новца дана 17.12.2002. године, а који је настао као последица погрешно распоређеног новца између ова два мењачка места, о чему је одмах обавештена Народна банка Југославије, писменим путем у виду примедби на записник дана 13.12.2002. године. Истиче да је дао писмене примедбе и на записник од 17.12.2002. године, о чему је сачињена допуна записника у смислу Одлуке о мерама које се привремено примењују у поступку контроле обављања мењачких послова, од стране овлашћених лица која су вршила контролу, међутим наведене примедбе нису прихваћене и нису оцењене, као ни други докази. Предлаже да Врховни суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Тужилац је тужбу у управном спору поднео Савезном суду у Београду. Суд Србије и Црне Горе је актом Су. бр. 96/2-04 од 31.12.2004. године овај предмет, као нерешен предмет уступио на даљу надлежност Врховном суду Србије у складу са одредбама Закона за спровођење Уставне повеље државне заједнице Србије и Црне Горе и Закона о Суду Србије и Црне Горе.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је у поступку вршења контроле обављања мењачких послова, на основу овлашћења из чл. 41. Закона о девизном пословању ("Службени лист СРЈ" бр. 23/02 и 34/02) и тачке 3. став 1. Одлуке о мерама које се привремено примењују у поступку контроле обављања мењачких послова ("Службени лист СРЈ" бр. 60/02), донео оспорено решење којим је тужиоцу наложио мере ближе описане у диспозитиву решења, а ради отклањања незаконитости и неправилности утврђених у току поступка контроле обављања мењачких послова. Ово стога, што из списка предмета, није спорно, пошто је контролом утврђено, да тужилац у 28 случајева није сачињавао дневни извештај о обављању мењачких послова. Такође није спорно, пошто је пописом готовине у динарима и ефективно утврђен вишак у каси у

послова. Такође није спорно, пошто је новцем готовине у динарима и ефективна, утврђен вишак у каси у износу од 39.203,85 динара на мењачком месту – "АА" на дан 12.12.2002. године, што није у складу са одредбом тачке 13. став 2. алинеја 3. и 4. Одлуке о условима и начину обављања мењачких послова и поступку контроле мењачких послова, јер се у каси држи искључиво готовина у динарима, која је намењена за мењачко пословање. Количина готовог новца затеченог код овлашћеног мењача на мењачком месту за који не постоји релевантна и ваљана документација, не састављање дневног извештаја и свакодневно недостављање Народној банци, таксативно су набројани у образложењу оспореног решења, са детаљно описаним начином и висином обрачунавања утврђене обавезе тужиоца, па разлоге туженог органа, на којима је засновао своју одлуку, у свему као правилне прихвата и Врховни суд.

Врховни суд је ценио наводе тужбе којима се указује да је дневни извештај о обављеним мењачким пословима, за који му је оспореним решењем наложено да га саставља и свакодневно га доставља Народној банци Југославије, као и да уплати утврђене обавезе по том основу, састављао, али да га није достављао свакодневно Народној банци, јер је у Филијали __ обавештен да то више није обавеза, па је нашао да је овај навод неоснован, из разлога јер је ова обавеза прописана тачком 15. Одлуке о условима и начину обављања мењачких послова и поступку контроле мењачких послова ("Службени лист СРЈ" бр. 25/2003 и 23/2003), као и чл. 11. ст.1. алунеја 3. Уговора о обављању мењачких послова бр. 2/7-674 од 19.7.2002. године. Навод тужиоца да је утврђени вишак у износу од 39.203,85 динара, који је настао као последица погрешно распоређеног новца између "АА" и "ББ" је оцењен као навод који није од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, а како тужилац утврђени вишак тужбом не оспорава, то овај навод само потврђује чињенично стање утврђено контролом.

Суд је ценио и остале наводе, па је нашао да нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, применом одредбе чл. 41. ст.2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 2.11.2005. године, У. 1177/05

Председник већа – судија

Љубодраг Пљакић, с.р.

Записничар

Миланка Алкалај,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СМ